

възпаление на корема настъпва такава ужасна болка, че болният едва се осмѣлява да диша. Единственото спасение въ този случай е най-пълно спокойствие. Лѣкарътъ препоръчва такова спокойствие и то се изпълнява точно, защото въренъ съюзникъ му става тукъ болката. А каквото повели болката, то всѣкога неоспоримо се изпълнява.

Обикновено, непосветенитѣ въ науката хора предполагатъ, че колкото по-дълбоко проникваме въ тѣлото, толкова болката е по-силна. Груба грѣшка.

Нашитѣ вътрешни органи сж тъй добре защитени отъ студъ и жегъ, тъй сигурни отъ всевъзможни разрушения, че тѣ нѣматъ нужда отъ особена чувствителностъ къмъ болката. Често на хирурга се случва да засегне стомаха, хранопровода, червата, да ги раздразва съ киселини и др. такива, и никаква болка не се усѣща. Черниятъ дробъ, далакътъ, бжбрецитѣ, сухожилието, хрущалитъ и коститѣ сж досущъ нечувствителни на болката. Сжщо и мозъкътъ, което много пжти е било забелязано при нараняванията на черепа.

Болката ни кара, както току-що казахме, да дадемъ почивка, спокойствие, на единъ или другъ органъ, на една или друга частъ отъ тѣлото ни, за да може болниятъ органъ или болната частъ да се излѣкува.

А какво става съ органа или съ оная частъ отъ тѣлото, които сж въ постоянно движение? То би било ужасно, ако заболѣятъ. Какво би станало, напр., съ сърдцето, което тупти неспирно?

Природата и за това се е погрижила. Най-подвижниятъ ни органъ — сърдцето е абсолютно нечувствително. То може да се възпали, клапитѣ му могатъ да се разкъсатъ, — никаква болка не се чувствува.

Сжщо тъй нечувствителни сж и непрекъснато работящитѣ наши бѣли дробове. Голѣма частъ отъ тѣхъ могатъ да се разрушатъ безъ нѣкаква болка (стига да не се засегне подребрената ципа).

Нечувствителни сж сжщо постоянно туптящитѣ кръвоносни жили, неспирно движащата се при дишането грѣдокоремна преграда, а сжщо непочиващитѣ тънки черва.

Съ една дума, чувствителни сж къмъ болки само ония части на нашето тѣло, на които болката може да окаже полза и то толкова по-чувствителни сж тѣ, колкото по-лесно могатъ да се нараняватъ, колкото по-голѣма нужда иматъ отъ защита и колкото по-голѣма полза може да имъ даде спокойствието.

Така че, ясно става, какво благотворно значение има за насъ болката. Ала това значение става още по-ясно при случаитѣ, когато чувствителността у насъ нѣкакъ си изчезне.